

Λέγεται δὲ πνα ἐν Ἀβύδῳ παρακόμενα τῆ
 διακίε, καὶ εἰς τὸ θεῶν ἐργόμενον ὅτι πολ
 λαὶ ἡμέρας, θεωρεῖν, ὡς ὑποκρονομήων πα
 νῶν, καὶ ὅπως ἐκεῖ καὶ ὡς κατέστη τ' πα
 ρεκοπίε, ἔφασκεν ἐκείνον αὐτῶν τὸν χρόνον ἦδ
 ετα βεβῆσθαι. Καὶ ἐν Τάραντῳ δὲ φασιν αἰ
 νοπολίην πνα, τῶν μὲν νύκτα κινεῖσθαι, τῶν
 ἡμέραν δὲ οἰνοπολεῖν. καὶ γὰρ τὸ κλειδίον τῆ
 οὐκίματος πρὸς τῆ ζωίῳ διεφύλατ' ἐ πολ
 λῶν δὲ ὅπως ἔχοντων [παρακόμεν καὶ] λαβεῖν,
 οὐδέποτε ἀπόλλεσιν. Ἐν δὲ Λιπαρά τῆ ἰήσω
 χέρισι ἐνῶν πνες γαῖ, εἰς λῶν ἐπὶ κρύψασε
 χύτρας, ἐμὸ δὴ ὄντες ὁ ἐθέλοσιν, ἔφασκεν.
 Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Μιδία καὶ ἐν Φιτικαίῳ τῆς
 Περίσδος πνερὶ κηρύματα, τὰ μὲν ἐν Μιδία,
 ὄλιγον, τὰ δὲ ἐν Φιτικαίῳ, πολὺ καὶ κερδα
 ρὸν τῆ φλογί. διὸ καὶ μακρῶτα πρὸς αὐτῶ
 κρησκευάσεν ὁ Περωῶν βασιλεὺς, ἄμφω δὲ
 εἰ ὁμαλοῖς τόποις καὶ ἐπὶ ἐν αἰαμάλοισ. ἐν
 ταῦθα ἢ νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν φανεραὶ τὰ
 δ' ἐν Πιμαφιλίᾳ, νύκτωρ μόνον. Φασὶ ἢ καὶ
 πρὸς Ἀπινταίαν, πρὸς τῆς ὀρίοις τ' Ἀπολλῶ
 νιάδος εἰσὶ πνα πέτρας, ἐξ ἧς τὸ μ' αἰὸν
 πῦρ οὐ φανερόν ὄζειν ἐπεισαν ἢ ἔλαιον ὅπως
 εἶν' ἐπὶ αὐτῶ, ἐκ φλογοῦται. Λέγεται δὲ
 καὶ τὰ ἐξ ὧ σπηλῶν Ηρακλείαν κηρύμα, τὰ μὲν
 διὰ παντός τὰ δὲ, νύκτωρ μόνον, ὡς Ἀννασ
 σείπλοος ἔστρεψ. καὶ τὸ ἐν [τῆ] Λιπαρά δὲ
 φανερόν καὶ φλογοῦδες, οὐ μὲν ἡμέρας, ἀλλὰ
 νυκτός μόνον. ἔστι δὲ καὶ ἐν Πιθηκού τας φα
 σὶ πνερὶδες μὲν καὶ θερμὸν ἐκ τὸς, οὐ μὲν
 κηρύμα. τὸ δ' ἐν τῆ Λιπαρά ποτε καὶ ἐκ
 λείπειν φασὶ Ξινοθαίης ἐπὶ ἐκ κηρύμα, τὰ ἢ
 ἐβδόμεν' ἐπαρθεῖν. Τὸν δ' ἐν τῆ Αἴτην ῥυα
 κα, οὐτ' φλογοῦσαι σιν, οὐτ' σμωχῆ, ἀλλὰ
 διὰ πολλῶν ἐστὶ γίνεσθαι. Λέγεται ἢ καὶ πρὸς
 Λυδίας ἀναφέρεσθαι πῦρ πᾶσι πληθεῖς, καὶ
 κηρύματ' ἐφ' ἡμέρας ἐπτά. Θωμισσοῦτα τον
 ἢ τὸ ἐν Σιμαλία πρὸς τὸν ῥυακα γινόμενον. τὸ
 γὰρ πλάτος ὅτι τὸ τῆς τῆ πυρός αἰαζέσται
 τῶν ἀράματα στεδῶν τὸ ἢ ὑφός οὐ φέρει,
 πρῶτον. Φασὶ ἢ τὸν ἐν τῆ Θράκη λίθον τὸν
 καλούμενον ἄσινον, διακοπέντα κηρύμα, καὶ
 σμωπέντα πρὸς ἑαυτὸν, ὡς εἶναι τῶν σμαρί
 λλω, οὕτως κηρύμα ἐπὶ ἑαυτὸν τεθέντα καὶ
 ὅπως γινόμενον ὑδατι, κηρύμα. τὸ δ' αὐτὸ
 ποιεῖν καὶ τὸν μαρμαῖον. Περὶ Φιλικίως τῆς

A Ferunt in Abydo quendam mente desti
 tutum, in theatrum progressum vacuum,
 multisque dies illic diuigenter, tanquam
 in eo essent histiones, applausisse, ac
 clamasseque admirabundè: ceterum men
 te recepta dixit suavius se nunquam, at
 que eo tempore, vixisse. Tarenti aiunt
 cauponem noctu quidem infansisse, in
 terdiu verò vina vendidisse: sed & clau
 diculam domus suæ in zona ita conseruaf
 B se, vt quamlibet multis surripere conan
 tibus nunquam tamen amiserit. In Lipa
 ra insula, aiunt quidam terram reperiri
 C ri, qua si ollam obruas, quicquid iniicias
 lixetur. In Media Phitacine, regione Per
 fidis, ignes quidam iugiter æstuant, illi
 quidem modicè, hi autem vehementer,
 flamma pura, lucentèque effragantes, lo
 cis vtique planis, non accliuibus. Quam
 ob rem & rex Persarum isthic coquinas
 D extruxit. Conspicui sunt hi quidem diu,
 noctūque, alij verò in Pamphilia noctu
 tantum. Aiunt circa Atintianiam, iuxta
 colles Apolloniatis petram esse, in qua
 latens ignis non apparet quidem, sed su
 perinfuso oleo exardescat. Ferunt ex
 columinis Herculis incendia, alia quidem
 iugi flamma, omnique tempore flagrare,
 alia autem noctu tantum, vt Periplus scri
 bit: similem & in Lipara, conspicuum qui
 dem ignem, lucentèque, sed noctu tantū
 E m. Aiunt & in Pithecusis insulis æstua
 ria esse, ignea quidem vi, feruentique su
 pra modum ardere, nec tamen flammam
 mittere. Porò alterum in Lipara inquit
 Xenophanes, interdum, annis sexdecim
 prorsus extingui, decimosextimo rursus
 redire. Illam quoque ignis fauillam
 quæ ex monte Ætna solet erumpere,
 aiūt esse nec flammeam, nec continuam:
 sed post multos annos redire. Ferunt
 circa Lydiam ignes emergere imensos,
 diebusque septem ardere. Cum primis ve
 rò admiratione dignum est, quod circa
 Sicilia craterem inquit, ignium, emi
 cantium latitudinem stadia quadraginta
 patère, altitudine autem vix ad tria vsque
 colli. In Thracia aiunt lapidem, quem
 spinum vocant, dissectum ardere, compo
 situmque rursus, quemadmodum & Sma
 rillem aqua perfusum accendi, vtrinque
 non ab similem. Maritham quoque ostē
 dere. Circa Philippos in Macedonia, fe
 runt metalla inueniri, quorū tam èta cre
 scat dissecta aurūmq, manifestò producāt.
 Μακεδονίας ἔστι λέγροσι μέταλλα, ἐξ ὧν τὰ ἐκ
 ὀνόμαζα ἀποσύρματα αὐξάνεται φασὶ καὶ φύει χρυσίον, καὶ τὸ ἐπὶ φανερόν.